



Republika Hrvatska
Općinski sud u Osijeku
Europska avenija 7
31000 Osijek

Poslovni broj: Pr-186/2024-20

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski sud u Osijeku, po sutkinji Heleni Topić Vuković, na prijedlog više sudske savjetnice-specijalistice Marine Dodig, u pravnoj stvari I-tužiteljice Sandre Marinović Zorbas iz Osijeka, Tina Ujevića 10, OIB: 95432027688 i II-tužitelja Damira Zahirovića iz Osijeka, Vijenac Gorana Zobundžije 3, OIB: 38106114220, koje zastupa Ana Tomac Marković, diplomirana pravnica iz Sindikata državnih i lokalnih službenika i namještenika Republike Hrvatske, Zagreb, protiv tuženika Republike Hrvatske, OIB: 52634238587, za Ministarstvo kulture, kojeg zastupa Općinsko državno odvjetništvo u Osijeku, Građansko-upravni odjel, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 16. rujna 2026., u prisutnosti punomoćnice tužitelja i zakonskog zastupnika tuženika, te uz javnu objavu presude 29. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Republici Hrvatskoj, OIB: 52634238587, za Ministarstvo kulture, da I- tužiteljici Sandri Marinović Zorbas iz Osijeka, Tina Ujevića 10, OIB: 95432027688, isplati razliku plaće na ime uvećanja koeficijenta složenosti poslova radnog mjesta za 8% za staž ostvaren u državnim tijelima za razdoblje od 5. srpnja 2023. godine do 30. rujna 2024. godine, u bruto iznosu od 796,85 eura (sedamsto devedeset šest eura i osamdeset pet centi) sa zateznim kamatama koje teku:

- na iznos od 37,22 eura od 15. kolovoza 2023. do isplate,
- na iznos od 71,33 eura od 15. rujna 2023. do isplate,
- na iznos od 40,94 eura od 15. listopada 2023. do isplate,
- na iznos od 43,01 eura od 15. studenog 2023. do isplate,
- na iznos od 43,03 eura od 15. prosinca 2023. do isplate,
- na iznos od 39,92 eura od 15. siječnja 2024. do isplate,
- na iznos od 40,87 eura od 15. veljače 2024. do isplate,
- na iznos od 42,99 eura od 15. ožujka 2024. do isplate,
- na iznos od 62,30 eura od 15. travnja 2024. do isplate,
- na iznos od 62,32 eura od 15. svibnja 2024. do isplate,

- na iznos od 62,29 eura od 15. lipnja 2024. do isplate,
- na iznos od 62,93 eura od 15. srpnja 2024. do isplate,
- na iznos od 62,57 eura od 15. kolovoza 2024. do isplate,
- na iznos od 62,56 eura od 15. rujna 2024. do isplate,
- na iznos od 62,57 eura od 15. listopada 2024. do isplate,

po stopi koja se do 31. prosinca 2023. određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2024. do isplate po stopi koja se određuje sa svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja, izuzev zateznih kamata na porez na dohodak i prirez porezu na dohodak, sve u roku 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku Republici Hrvatskoj, OIB: 52634238587, za Ministarstvo kulture, da II-tužitelju Damiru Zahiroviću iz Osijeka, Vijenac Gorana Zobundžije 3, OIB: 38106114220, isplati razliku plaće na ime uvećanja koeficijenta složenosti poslova radnog mjesta za 8% za staž ostvaren u državnim tijelima za razdoblje od 5. srpnja 2023. godine do 30. rujna 2024. godine, u bruto iznosu od 765,80 eura (sedamsto šezdeset pet eura i osamdeset centi) sa zateznim kamata koje teku:

- na iznos od 37,42 eura od 15. kolovoza 2023. do isplate,
- na iznos od 37,22 eura od 15. rujna 2023. do isplate,
- na iznos od 40,94 eura od 15. listopada 2023. do isplate,
- na iznos od 42,98 eura od 15. studenog 2023. do isplate,
- na iznos od 43,00 eura od 15. prosinca 2023. do isplate,
- na iznos od 42,99 eura od 15. siječnja 2024. do isplate,
- na iznos od 42,46 eura od 15. veljače 2024. do isplate,
- na iznos od 40,98 eura od 15. ožujka 2024. do isplate,
- na iznos od 62,29 eura od 15. travnja 2024. do isplate,
- na iznos od 62,32 eura od 15. svibnja 2024. do isplate,
- na iznos od 62,30 eura od 15. lipnja 2024. do isplate,
- na iznos od 62,30 eura od 15. srpnja 2024. do isplate,
- na iznos od 63,48 eura od 15. kolovoza 2024. do isplate,
- na iznos od 62,56 eura od 15. rujna 2024. do isplate,
- na iznos od 62,56 eura od 15. listopada 2024. do isplate,

po stopi koja se do 31. prosinca 2023. određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2024. do isplate po stopi koja se određuje sa svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja, izuzev zateznih kamata na porez na dohodak i prirez porezu na dohodak, sve u roku 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku Republici Hrvatskoj, OIB: 52634238587, da tužiteljima Sandri Marinović Zorbas iz Osijeka, Tina Ujevića 10, OIB: 95432027688 i Damiru Zahiroviću iz Osijeka, Vijenac Gorana Zobundžije 3, OIB: 38106114220, nadoknadi troškove postupka u iznosu od 566,00 eura (petsto šezdeset šest eura), u roku od 15 dana.

IV. U preostalom dijelu zatraženog troška za iznos od 389,20 eura zahtjev tužitelja se odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelji u tužbi navode kako su, prije podnošenja ove tužbe, podnijeli zahtjev za mirno rješenje spora nadležnom državnom odvjetništvu, te kako su od državnog odvjetništva 1. listopada 2024. dobili odgovor kako podneseni zahtjev smatraju neosnovanim, te kako ne postoji mogućnost sklapanja nagodbe. U tužbi navode kako su zaposleni kao državni službenici u Ministarstvu kulture i medija, te kako su 1. siječnja 1996. godine preuzeti iz Zavoda za zaštitu spomenika kulture u Ministarstvo kulture temeljem Zakona. Navode kako su u Zavodu za zaštitu spomenika kulture, koji je pravni prednik Ministarstva kulture i medija, zaposleni od 5. srpnja 1993., te kako od 5. srpnja 1993. do danas tužitelji nisu imali prekida radnog staža u Ministarstvu kulture, odnosno Zavodu kao njegovom pravnom predniku, te su preuzeti u državnu službu za obavljanje istih poslova koje su do preuzimanja obavljali u Zavodu. Sukladno članku 7. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike ("Narodne novine". 112/2017.) od 9. studenoga 2017., službenik i namještenik tijela jedinice lokalne ili područne samouprave i službenik iz javne službe koji se po sili zakona preuzima u državno tijelo, odnosno koji se zbog potreba službe temeljem posebnog propisa o službeničkim odnosima premješta u državno tijelo na temelju pisanog sporazuma čelnika državnog tijela i tijela jedinice lokalne ili područne samouprave, odnosno javne službe, za ostvarivanje svojih radnih i materijalnih prava, zadržava kontinuitet svog rada odnosno radnog staža kao ukupni staž ostvaren u državnom tijelu, javnoj službi i jedinici lokalne i područne samouprave. Kao neprekinuti rad odnosno radni staž smatrat će se rad ostvaren u državnim tijelima, javnim službama i jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave između kojeg nije bilo prekida dužeg od osam dana. Prema tumačenju Zajedničke komisije za tumačenje i praćenje Kolektivnog ugovora, ukupni radni staž ostvaren u državnoj službi smatra se ukupni radni staž ostvaren u svim državnim tijelima. Iznimno, odredbom članka 7. Kolektivnog ugovora, službenik i namještenik tijela jedinice lokalne ili područne samouprave i službenik iz javne službe koji se po sili zakona preuzima u državno tijelo, odnosno koji se zbog potreba službe, temeljem posebnog propisa o službeničkim odnosima, premješta u državno tijelo na temelju pisanog sporazuma čelnika državnog tijela i tijela jedinice lokalne ili područne samouprave, odnosno javne službe, za ostvarivanje svojih radnih i materijalnih prava, zadržava kontinuitet svog rada, odnosno radnog staža, kao ukupni staž ostvaren u državnom tijelu, javnoj službi i jedinici lokalne i područne samouprave. Navedena odredba se na službenike i namještenike primjenjuje od dana primjene Kolektivnog ugovora iz 2017., odnosno od 1. studenog 2017. Prema tumačenju Zajedničke komisije broj 3/7 od 23. svibnja 2018., odredba članka 7. Kolektivnog ugovora primjenjuje se na prava iz Kolektivnog ugovora od 1. studenog 2017. pri čemu se u ukupni radni staž ubraja i staž ostvaren u razdoblju prije 1. studenog 2017. sukladno kriterijima iz članka 7. Kolektivnog ugovora. Prema tumačenju broj 6/7 od 22. veljače 2019., službenik i namještenik zadržava kontinuitet svog rada, odnosno radnog staža, sukladno članku 7. Kolektivnog ugovora za državne službenike i

namještenike, neovisno o tome je li do preuzimanja ili premještanja došlo prije ili nakon stupanja na snagu ovog Kolektivnog ugovora. Tuženik priznaje tužiteljima za ostvarivanje prava iz radnog odnosa samo radni staž ostvaren od 15. srpnja 1994., iako im je sukladno odredbama Kolektivnog govora i tumačenjima Zajedničke komisije, od 2017. trebalo priznati radni staž od 5. srpnja 1993. koji je ostvaren u Ministarstvu kulture i pravnim prednicima Ministarstva. Naime, do donošenja presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj: Pr-4869/10, od 14. listopada 2010., tuženik je tužiteljima priznao kontinuirani rad u državnoj službi od 1. siječnja 1996. Nakon navedene presude (poslovni broj Pr-4869/10 od 14. listopada 2010.), tuženik je priznao kontinuitet zaposlenja u državnoj službi samo od 15. srpnja 1994., pozivajući se na navedenu presudu. Člankom 39. Kolektivnog ugovora utvrđeno je pravo državnim službenicima na uvećanje koeficijenta složenosti poslova radnog mjesta za radni staž ostvaren u državnim tijelima, i to za: - 20 do 29 godina 4%, od 30 do 34 godine 8%, od 35 i više godina 10%. Izmjene i dopune Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike ("Narodne novine" br. 29/24.) od 11. ožujka 2024., koje se primjenjuju od 1. ožujka 2024., određuju da zatečeni službenici i namještenici koji su do dana stupanja na snagu ovih izmjena i dopuna Ugovora stekli pravo na postotno uvećanje koeficijenta složenosti poslova radnog mjesta za radni staž ostvaren u državnim tijelima, ostvaruju pravo na dodatak za radni staž u državnim tijelima u visini stečenog postotka uvećanja koeficijenta koji je ostvaren do dana stupanja na snagu ovih izmjena i dopuna Ugovora. Dodatak se obračunava na osnovnu plaću uvećanu za dodatak za radni staž, a zatečeni službenici i namještenici zadržavaju ga do prestanka državne službe. Sukladno članku 2. st. 1. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike i članka 192. Zakona o radu, njegove odredbe se primjenjuju neposredno. Stavkom 2. istog članka određeno je da u slučaju da je neko pravo iz radnog odnosa za službenike i namještenike različito uređeno zakonom, drugim općim aktima, pojedinačnim rješenjem ili Ugovorom, primjenjuje se za radnika najpovoljnije pravo. Isto propisuje i članak 9. Zakona o radu. Članak 90. ZOR propisuje da je poslodavac dužan radniku obračunati i isplatiti plaću koju radnik ostvaruje prema propisanim, utvrđenim ili ugovorenim osnovama, odnosno mjerilima određenim posebnim propisom, kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu. Stavkom 5. određeno je da je poslodavac dužan dodatke obračunati u iznosu i na način koji je utvrđen posebnim propisom, kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu. Dakle, tužitelji su 5. srpnja 2013. stekli pravo na uvećanje koeficijenta složenosti poslova od 4%, a 5. srpnja 2023. pravo na uvećanje koeficijenta složenosti poslova od 8%. Međutim, isto pravo im nije utvrđeno u skladu s odredbama Kolektivnog ugovora, te im je u utuženom razdoblju isplaćivana umanjena plaća, čime su pretrpjeli štetu proizašlu iz pogrešno utvrđenih godina radnog staža. Zaključno tužitelji u tužbi navode kako su tuženiku bile poznate činjenice o stažu tužitelja, te je bio dužan po službenoj dužnosti donijeti Rješenje o plaći i uvećanju koeficijenta. Tužitelji su od tuženika tražili da im izmijeni Rješenje o plaći, odnosno da im zakonito isplati plaće, pa kako se tuženik na navedeni zahtjev nije očitovao, tužitelji predlažu sudu obvezati tuženika na razliku isplate plaće na ime uvećanja koeficijenta složenosti poslova radnog mjesta za 8% za staž ostvaren u državnim tijelima za razdoblje od 5. srpnja 2023. do 30. rujna 2024. u iznosu koji će biti utvrđen nakon što tuženik izvrši obračun pripadajuće razlike plaće, odnosno iznosu koji će biti utvrđen financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem, zajedno sa zateznim kamatama tekućim od dospijeca svakog pojedinog mjesečnog iznosa do isplate, izuzev zakonskih zateznih kamata na porez na dohodak i prirez porezu na dohodak, sve u roku od 15 dana.

2. Tuženik se u odgovoru na tužbu u cijelosti protivio tužbi i tužbenom zahtjevu navodeći kako se tužiteljima ne može priznati kontinuitet radnog odnosa od 5. srpnja 1993., za vrijeme rada u Zavodu za zaštitu spomenika kulture, budući da za to vrijeme nisu bili zaposleni u državnom tijelu. Tužiteljima je priznat kontinuitet radnog odnosa tek počevši od 15. srpnja 1994. kada su tužitelji preuzeti na rad u Ministarstvu kulture. Naime, nije sporno da su tužitelji od 5. srpnja 1993. bili zaposleni u Zavodu za zaštitu spomenika kulture, te da su preuzeti na rad u Ministarstvo kulture dana 15. srpnja 1994. kada je stupio na snagu čl. 22. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti spomenika kulture ("Narodne novine" br. 52/94). Međutim, tijekom rada u Zavodu tužitelji nisu bili zaposleni u tijelu državne uprave, zbog čega se ne može govoriti o postojanju kontinuiteta radnog odnosa. Ondašnji zavodi za zaštitu spomenika kulture bili su ustrojeni kao ustanove kulture, sukladno Zakonu o zaštiti spomenika kulture ("Narodne novine" br. 19/91. i dr.) i Zakonu o upravljanju ustanovama u kulturi zaštiti spomenika kulture ("Narodne novine" broj 96/93). Kao ustanova kulture, bivši poslodavac tužitelja ne može se smatrati tijelom državne uprave niti državnim tijelom. Dakle, tek preuzimanjem od strane Ministarstva kulture, sukladno čl. 22. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti spomenika kulture, odnosno dana 15. srpnja 1994., tužitelji postaju državni službenici, te od navedenog dana im počinje služba u državnim tijelima. Tuženik se u odgovoru na tužbu pozvao i na presudu Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj Pr-4869/10 od 14. listopada 2010., navodeći kako je sud navedenom presudom, odlučujući o istom pravnom pitanju, utvrdio kako se tužitelj smatra državnim službenikom tek od 15. srpnja 1994., budući da je od tada preuzet iz Zavoda za zaštitu spomenika kulture na rad u Ministarstvo kulture. Zaključno tuženik predlaže sudu tužitelje u cijelosti odbiti sa tužbenim zahtjevom, te obvezati tužitelje na plaćanje prouzročenog parničnog troška tuženiku.

3. Tužitelji su se podneskom od 30. siječnja 2025. očitovali na navode iz odgovora na tužbu na način da su iste u cijelosti osporili kao neutemeljene. Navedenim podneskom tužitelji su ponovno istakli kako su zaposleni u državnim tijelima od 5. srpnja 1993., kada su započeli rad u Ministarstvu kulture, Upravi za zaštitu kulturne i prirodne baštine, Konzervatorskom odjelu Osijek, pravnom predniku današnjeg Ministarstva kulture i medija, a koja činjenica jasno proizlazi iz priložene dokumentacije i evidentirane povijesti zaposlenja HZMO-a. Navode kako tužitelji smatraju da im, temeljem članka 7. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, pripada kontinuitet rada u državnim i javnim službama kao neprekinuti rad za ostvarivanje radnih i materijalnih prava, a sve s obzirom na činjenicu da su se svi prijelazi iz državne u javnu službu, odnosno obrnuto, dogodili isključivo po sili zakona, čime je kontinuitet radnog odnosa tužitelja nesporan. Državna uprava za zaštitu kulturne i prirodne baštine u Osijeku bila je dio tijela javnih službi koja je reorganizacijom pripojena Ministarstvu kulture kao državnoj službi, a službenici i namještenici preuzeti temeljem zakonskih odredbi zadržavaju kontinuitet radnog staža, kako je utvrđeno člankom 7. Kolektivnog ugovora. Navode tužitelja potvrđuje članak 7. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike ("Narodne novine" 112/17.), koji omogućava kontinuitet radnog staža u slučaju preuzimanja službenika iz javne službe u državno tijelo. Tumačenja Zajedničke komisije za tumačenje Kolektivnog ugovora - tumačenje broj 3/7 od 23. svibnja 2018. također potvrđuje navode tužitelja - staž ostvaren prije stupanja na snagu Kolektivnog ugovora uključuje se u kontinuitet radnog staža i tumačenje broj 6/7 od 22. veljače 2019. Kontinuitet radnog staža priznaje se neovisno o vremenu preuzimanja, pod uvjetom da je preuzimanje izvršeno temeljem zakona. Tužitelji su ostvarili pravo na uvećanje koeficijenta složenosti poslova radnog mjesta

za 8% jer su u srpnju 2023. navršili 30 godina radnog staža, uključujući razdoblje rada u Zavodu za zaštitu spomenika kulture, koji se sukladno članku 7. Kolektivnog ugovora mora smatrati neprekinutim stažem za ostvarivanje radnih i materijalnih prava. Tužitelji navode kako tuženik pogrešno zaključuje da se radni staž tužiteljima računa tek od 1994., zanemarujući činjenicu da se člankom 7. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike priznaje kontinuitet rada za sva razdoblja rada u javnim službama, državnim tijelima i jedinicama lokalne i područne samouprave. Zajednička komisija za tumačenje Kolektivnog ugovora, u Tumačenju broj 3/7, jasno je utvrdila da se prava iz Kolektivnog ugovora primjenjuju od 1. studenog 2017., ali da ukupni radni staž uključuje i staž ostvaren prije tog datuma. Ovakvo tumačenje osigurava smislenost i svrhovitost članka 7., jer bez uključivanja ranijeg staža njegova primjena ne bi bila dosljedna cilju zaštite prava zakonom preuzetih službenika i namještenika. U odnosu na pravomoćnu presudu Općinskog suda u Zagrebu, broj Pr-4869/2010, na koju se pozvao tuženik u odgovoru na tužbu, ističu da ista nije primjenjiva na ovaj predmet jer se temelji na drugačijem činjeničnom i pravnom stanju, te nije uzela u obzir primjenu Kolektivnog ugovora koji je stupio na snagu nakon donošenja te presude. Nadalje, ta presuda ne isključuje obvezu državnih tijela da poštuju Kolektivni ugovor, tumačenja Zajedničke komisije, te prava koja proizlaze iz njega. Navode kako tuženik pogrešno tumači i odredbu članka 9. Izmjena i dopuna Kolektivnog ugovora ("Narodne novine" 29/24), jer ova izmjena ne uskraćuje pravo tužiteljima na uvećanje koeficijenta složenosti poslova za 8% za razdoblje od srpnja 2023. do veljače 2024., budući da su to pravo stekli temeljem ostvarenog radnog staža prije stupanja na snagu izmjena.

4. Nastavno na pripremno ročište održano u ovoj pravnoj stvari dana 25. veljače 2025., tuženik je tijekom postupka dostavio izračun razlike plaće za tužitelje, a koji obračun su tužitelji prihvatili, te su temeljem dostavljenog obračuna podneskom od 10. travnja 2025. uredili tužbeni zahtjev.

5. Na glavnoj raspravi održanoj dana 16. rujna 2026. parnične stranke su suglasno izjavile da nemaju daljnjih dokaznih prijedloga, pa kako su tužitelji u cijelosti prihvatili dostavljeni izračun tuženika vezano uz razliku plaće temeljem kojeg izračuna su u konačnici i specificirali tužbeni zahtjev, sud je na navedenom ročištu odustao od provođenja financijsko-knjigovodstveno vještačenja. Na navedenom ročištu tužitelji su u cijelosti ostali kod tužbe i tužbenog zahtjeva specificiranog podneskom od 10. travnja 2025., a tuženik kod odgovora na tužbu i svih istaknutih prigovora.

6. Kako bi utvrdio odlučne činjenice sud je u dokaznom dijelu postupka izvršio uvid u: zahtjev za mirno rješenje spora tužiteljice Sandre Marinović Zorbas (list 7-9 spisa), zahtjev za mirno rješenje spora tužitelja Damira Zahirovića (list 10-12 spisa), odgovor ODO-a u Osijeku na podnesene zahtjeve za mirno rješenje (list 13-14 spisa), odluka o zasnivanju radnog odnosa za tužiteljicu Sandru Marinović Zorbas (list 15 spisa), rješenje o rasporedu za tužiteljicu Sandru Marinović Zorbas (list 16 spisa), odluka o zasnivanju radnog odnosa za tužitelja Damira Zahirovića (list 17 spisa), rješenje o rasporedu za tužitelja Damira Zahirovića (list 18 spisa), elektronički zapis HZMO-a o radnom stažu tužitelja Damira Zahirovića (list 19-20 spisa), elektronički zapis HZMO-a o radnom stažu tužiteljice Sandre Marinović Zorbas (list 21-22 spisa), obračunska lista za tužiteljicu Sandru Marinović Zorbas za siječanj 2024. (list 23 spisa), obračunska lista za tužitelja Damira Zahirovića za siječanj 2024. (list 24 spisa), obračun razlike plaće za I. i II. tužitelja (list 54 spisa), obračun razlike plaće za I. i II. tužitelja sa

iskazanom razlikom za svaki mjesec (list 60-61 spisa), te u ostalu dokumentaciju u spisu.

7. Tužbeni zahtjev tužitelja je osnovan.

8. Predmet spora je potraživanje tužitelja prema tuženiku po osnovu neisplaćene razlike plaće na ime uvećanja koeficijenta složenosti poslova radnog mjesta za 8% za staž ostvaren u državnim tijelima za razdoblje od 5. srpnja 2023. do 30. rujna 2024.

9. Među parničnim strankama nije sporno da su tužitelji državni službenici zaposleni u Ministarstvu kulture i medija, kao niti činjenica da su isti 1. siječnja 1996. preuzeti iz Zavoda za zaštitu spomenika kulture u Ministarstvo kulture i medija, a u kojem Zavodu su, kao pravnom predniku Ministarstva kulture i medija, bili zaposleni od 5. srpnja 1993. Nije sporna niti visina tužbenog zahtjeva.

10. Sporna je osnovanost postavljenog tužbenog zahtjeva, odnosno sporno je pripada li tužiteljima u periodu od 5. srpnja 2023. do 30. rujna 2024. pravo na uvećanje koeficijenta složenosti poslova radnog mjesta za radni staž ostvaren u državnim tijelima u iznosu od 8% po osnovu ostvarenih 30 godina radnog staža.

11. Iz zahtjeva za mirno rješenje spora (list 7-12 spisa) proizlazi da su se tužitelji prije podnošenja tužbe, obratili sa zahtjevima Općinskom državnim odvjetništvu u Osijeku, čime je ispunjena procesna pretpostavka za podnošenje tužbe u ovoj pravnoj stvari.

12. Iz odgovora Općinskog državnog odvjetništva u Osijeku broj N-DO-66/2024 od 9. rujna 2024. (list 13 spisa) proizlazi kako je ODO u Osijeku obavijestilo tužitelje kako podnesene zahtjeve smatraju neosnovanima, te kako u konkretnom slučaju nema uvjeta za sklapanje nagodbe.

13. Iz odluke o zasnivanju radnog odnosa za tužiteljicu Sandru Marinović Zorbas (list 15 spisa) proizlazi da je tužiteljica u Regionalnom Zavodu za zaštitu spomenika kulture zasnovala radni odnos 5. srpnja 1993.

14. Iz rješenja o raspredu za tužiteljicu Sandru Marinović Zorbas (list 16 spisa) proizlazi da je tužiteljica navedenim rješenjem preuzeta na rad u Ministarstvo kulture za obavljanje istih poslova sa danom 8. studenog 1996.

15. Iz odluke o zasnivanju radnog odnosa za tužitelja Damira Zahirovića (list 17 spisa) proizlazi da je tužitelj u Regionalnom Zavodu za zaštitu spomenika kulture zasnovala radni odnos 5. srpnja 1993.

16. Iz rješenja o raspredu za tužitelja Damira Zahirovića (list 18 spisa) proizlazi da je tužitelj navedenim rješenjem preuzet na rad u Ministarstvo kulture za obavljanje istih poslova sa danom 8. studenog 1996.

17. Iz elektroničkog zapisa o podacima evidentiranim u matičnoj evidenciji Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje za tužitelja Damira Zahirovića (list 19-20 spisa) te iz elektroničkog zapisa o podacima evidentiranim u matičnoj evidenciji Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje za tužiteljicu Sandru Marinović Zorbas (list 21-22 spisa) proizlazi da kod tužitelja od 5. srpnja 1993. postoji neprekidni kontinuitet radnog staža.

18. Iz obračuna razlike plaće (list 54-55 spisa, te list 60-61 spisa) proizlazi da razlika bruto plaće za tužiteljicu Sandru Marinović Zorbas u razdoblju od srpnja 2023. do rujna 2024. iznosi 796,85 eura, a za tužitelja Damira Zahirovića 765,80 eura.

19. Temeljem rezultata cjelokupnog dokaznog postupka, ocjenom svakoga dokaza posebno i svih dokaza zajedno u smislu odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. i 146/25. - dalje u tekstu: ZPP), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti osnovan.

20. Odredbom članka 7. stavak 1. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike ("Narodne novine" 112/2017.), koji je u primjeni od 1. studenoga 2017., propisano je da službenik i namještenik tijela jedinice lokalne ili područne samouprave i službenik iz javne službe koji se po sili zakona preuzima u državno tijelo, odnosno koji se zbog potreba službe, temeljem posebnog propisa o službeničkim odnosima, premješta u državno tijelo na temelju pisanog sporazuma čelnika državnog tijela i tijela jedinice lokalne ili područne samouprave, odnosno javne službe, za ostvarivanje svojih radnih i materijalnih prava, zadržava kontinuitet svog rada, odnosno radnog staža kao ukupni staž ostvaren u državnom tijelu, javnoj službi i jedinici lokalne i područne samouprave, do je stavkom 2. istog članka propisano da će se u slučajevima iz stavka 1. navedenog članka kao neprekinuti rad odnosno radni staž smatrati rad ostvaren u državnim tijelima, javnim službama i jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave između kojeg nije bilo prekida dužeg od osam dana.

21. Odredbom članka 7. stavak 1. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike ("Narodne novine" 56/2022.), koji je u primjeni od 1. svibnja 2022., također je propisano da službenik i namještenik tijela jedinice lokalne ili područne samouprave i službenik iz javne službe koji se po sili zakona preuzima u državno tijelo, odnosno koji se zbog potreba službe, temeljem posebnog propisa o službeničkim odnosima, premješta u državno tijelo na temelju pisanog sporazuma čelnika državnog tijela i tijela jedinice lokalne ili područne samouprave, odnosno javne službe, za ostvarivanje svojih radnih i materijalnih prava, zadržava kontinuitet svog rada odnosno radnog staža kao ukupni staž ostvaren u državnom tijelu, javnoj službi i jedinici lokalne i područne samouprave, dok je stavkom 2. navedenog članka propisano da će se u slučajevima iz stavka 1. navedenog članka kao neprekinuti rad odnosno radni staž smatrati rad ostvaren u državnim tijelima, javnim službama i jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave između kojeg nije bilo prekida dužeg od osam dana.

22. Izmjenama i dopunama Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike ("Narodne novine" 29/24.) od 1. ožujka 2024. izmijenjen je članak 7. stavaka 1. na način da je propisano kako službenik i namještenik tijela jedinice lokalne ili područne samouprave i službenik iz javne službe koji je po sili zakona bio preuzet u državno tijelo, odnosno koji je zbog potreba službe, na temelju propisa koji su bili na snazi u vrijeme premještaja, bio premješten u državno tijelo na temelju pisanog sporazuma čelnika državnog tijela i tijela jedinice lokalne ili područne samouprave, odnosno javne službe, za ostvarivanje svojih radnih i materijalnih prava, zadržat će kontinuitet svog rada odnosno radnog staža kao ukupni staž ostvaren u državnom tijelu, javnoj službi i

jedinici lokalne i područne samouprave, te je navedenom izmjenom dodan stavak 2. kojim je propisano da službeniku i namješteniku kojem se radno-pravni status državnog službenika promijeni u radno-pravni status javnog službenika ili obrnuto, neprekinuti staž u državnoj i javnoj službi smatra se neprekidnim stažem u javnoj službi, odnosno državnoj službi, za ostvarivanje radnih i materijalnih prava. Navedenom izmjenom dotadašnji stavak 2., koji je sada postao stavak 3., je izmijenjen na način da je propisano kako će se u slučajevima iz stavka 1. i 2. navedenog članka kao neprekinuti rad, odnosno radni staž, smatrati rad ostvaren u državnim tijelima, javnim službama i jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave između kojeg nije bilo prekida dužeg od osam dana.

23. Odredbom čl. 39. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike („Narodne novine“ broj 56/22.) je propisano da službenik i namještenik ima pravo na uvećanje koeficijenta složenosti poslova radnog mjesta za radni staž ostvaren u državnim tijelima i to za 20 do 29 godina za 4%, od 30 do 34 godine za 8%, te za 35 godina i više za 10%.

24. Odredbom članka 101. stavak 1. Kolektivnog ugovora ugovoreno je kako ugovorne stranke, za tumačenje odredaba i praćenje primjene Ugovora ugovorne strane, imenuju zajedničku komisiju, dok je stavkom 8. navedene odredbe propisano kako tumačenja Komisije imaju pravnu snagu i učinke kolektivnog ugovora i dostavljaju se podnositelju upita i svim potpisnicima ovog Ugovora, koji su se dužni pridržavati danog tumačenja.

25. Zajednička komisija u tumačenju broj 3/7 od 23. svibnja 2018. navodi kako se odredba čl. 7. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike primjenjuje na prava iz Kolektivnog ugovora od 1. studenoga 2017. „pri čemu se u ukupni radni staž ubraja i staž ostvaren u razdoblju prije 1. studenoga 2017. sukladno kriterijima iz čl. 7. Kolektivnog ugovora.

26. Zajednička komisija u tumačenju broj 6/7 od 22. veljače 2019. navodi kako službenik i namještenik zadržava kontinuitet svog rada, odnosno radnog staža, sukladno čl. 7. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, neovisno o tome je li do preuzimanja ili premještanja došlo prije ili nakon stupanja na snagu ovog Kolektivnog ugovora, te u tumačenju broj 7/7 od 6. veljače 2020. navodi kako se odredba čl. 7. Kolektivnog ugovora primjenjuje na službenike i namještenike koji su u državno tijelo preuzeti temeljem zakona iz jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave, odnosno iz javne službe ili su premješteni temeljem pisanog sporazuma čelnika tijela, neovisno o tome je li do tog preuzimanja, odnosno premještanja, došlo prije sklapanja ovog kolektivnog ugovora ili nakon toga.

27. Imajući u vidu sadržaj naprijed navedenih odredbi Kolektivnog ugovora, te tumačenja zajedničke komisije, koja sukladno odredbi čl. 101. st. 8. Kolektivnog ugovora, imaju pravnu snagu i učinke kolektivnog ugovora, te su ih se svi potpisnici Ugovora dužni pridržavati, kontinuitet radnog staža za ostvarivanje radnih i materijalnih prava priznaje se neovisno o vremenu preuzimanja, u ovome slučaju temeljem zakona iz javne službe u državnu službu, jer bez uključivanja ranijeg staža njegova primjena ne bi bila dosljedna cilju zaštite prava preuzetih službenika i namještenika. Kako su tužitelji 5. srpnja 2023. navršili 30 godina radnog staža (uključujući razdoblje rada u Zavodu za zaštitu spomenika kulture, koji se sukladno članku 7. Kolektivnog ugovora

smatra neprekinutim stažem za ostvarivanje radnih i materijalnih prava), sud je utvrdio da su tužitelji ostvarili pravo na uvećanje koeficijenta složenosti poslova radnog mjesta za 8%.

28. Naime, odredbom članka 9. stavak 1. Izmjena i dopuna Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike ("Narodne novine" 29/24.), koje su stupile na snagu 1. ožujka 2024., propisano je kako zatečeni službenici i namještenici koji su do dana stupanja na snagu ovih izmjena i dopuna Ugovora stekli pravo na postotno uvećanje koeficijenta složenosti poslova radnog mjesta za radni staž ostvaren u državnim tijelima, ostvaruju pravo na dodatak za radni staž u državnim tijelima u visini stečenog postotka uvećanja koeficijenta koji je ostvaren do dana stupanja na snagu ovih izmjena i dopuna Ugovora, dok je stavkom 2. navedenog članka propisano da se predmetni dodatak obračunava na osnovnu plaću uvećanu za dodatak za radni staž, a stavkom 3. je propisano da pravo na predmetni dodatak zatečeni službenici i namještenici zadržavaju do prestanka državne službe.

29. Odredbom čl. 90. st. 2. Zakona o radu ("Narodne novine" broj 93/14., 127/17., 98/19., 151/22., 46/23. i 64/23.) propisano je kako je poslodavac dužan radniku obračunati i isplatiti plaću koju radnik ostvaruje prema propisanim, utvrđenim ili ugovorenim osnovama, odnosno mjerilima određenim posebnim propisom, kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu, dok je stavkom 5. navedene zakonske odredbe propisano da je poslodavac dužan dodatke na plaću obračunati u iznosu i na način koji je utvrđen posebnim propisom, kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu.

30. Kako su tužitelji u srpnju 2023., prije stupanja na snagu primjene odredbe članka 9. Izmjena i dopuna Kolektivnog ugovora, ostvarili 30 godina radnog staža, istima, sukladno odredbi čl. 39. Kolektivnog ugovora, pripada pravo na uvećanje koeficijenta složenosti poslova od 8%.

31. Slijedom navedenog, a imajući u vidu činjenicu da visina tužbenog zahtjeva nije bila sporna s obzirom da su tužitelji tužbeni zahtjev uskladili sa izračunom razlike plaće, a koji izračun je dostavio tuženik, tužiteljici Sandri Marinović Zorbas je na ime razlike plaće po osnovu uvećanja koeficijenta složenosti poslova radnog mjesta za 8% za staž ostvaren u državnim tijelima za razdoblje od 5. srpnja 2023. do 30. rujna 2024. dosuđen bruto iznos od 796,85 eura, a tužitelju Damiru Zahiroviću bruto iznos od 765,80 eura.

32. Na dosuđene iznose tužiteljima su dosuđene i zatezne kamate koje na svaki pojedini mjesečni bruto iznos teku od petnaestog dana u mjesecu za protekli mjesec pa do isplate (čl. 92. st. 3. ZOR), izuzev zateznih kamata pripadajući iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak koji je sadržan u bruto iznosu temeljem odredbe čl. 45. st.1. i 2. Zakona o porezu na dohodak ("Narodne novine" broj 177/04., 73/08., 80/10., 114/11., 22/12., 144/12., 43/13., 120/13., 125/13., 148/13., 83/14. i 143/14.).

33. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a i čl. 2., 6. i 8. Pravilnika o naknadi troškova u sudskim postupcima („Narodne novine“ broj 8/88., 3/94. i 150/05.), te je tužiteljima kao opravdan priznat putni trošak dolaska punomoćnika na ročišta održana dana 25. veljače 2025. i 16. rujna 2026., za svako ročište u iznosu od po 283,00 eura (566 km x 05,50 eura).

33.1. Tužiteljima nije priznat zatraženi trošak dolaska na ročište 11. lipnja 2025. budući da navedeno ročište nije održano, a o čemu je telefonskim putem obaviješten punomoćnik tužitelja. Tužiteljima nije priznat niti zatraženi trošak cestarine budući da tužitelji nisu dostavili dokaze o tome da je punomoćniku nastao trošak cestarine, odnosno da je isti platio cestarinu, te su stoga tužitelju sa preostalim zahtjevom za naknadom troška odbijeni kao u točki IV. izreke.

Osijek, 29. listopada 2026.

Sutkinja
Helena Topić Vuković,
u.z. Nikolina Primorac



UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana objave iste. Žalba se predaje putem ovog suda, nadležnom županijskom sudu.

Dostaviti:

1. pun. tužitelja
2. z.z. tuženika-ODO u Osijeku, Građansko upravni odjel na broj P-DO-72/2024
- nakon pravomoćnosti
3. Porezna uprava

Broj zapisa: **9-3088f-60010**

Kontrolni broj: **0e897-4d4dd-c3829**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.